

har ikke ønsket at være medforespørger til denne debat.

Der er ikke tvivl om, at der er masser af mennesker og også kvinder her i verden, der lever under kummerlige vilkår og under forhold, som virkelig trænger til at blive debatteret: kvinder, der lever i nød og fattigdom, kvinder, der er undertrykt på forskellig vis, kvinder, der er blevet underkastet omskæring, kvinder, der er seksuelt udnyttet, børneprostitution og meget, meget andet af den slags.

I Danmark må man nok sige, at de forhold, jeg lige har nævnt her, må betragtes som luksusproblemer. For danske kvinder drejer det sig primært om ligestilling på arbejdsmarkedet, repræsentation i forskellige råd og nævn og udvalg, pensionsforhold og den slags, hvor der naturligvis skal være fuld og aldeles ligestilling. Jeg tror ikke, nogen kvinde eller mand her i 1999 vil nægte, at der ikke er en konkret ligestilling, men at den selvfølgelig skal gennemføres, og at det er noget, man skal arbejde for.

Der er dog ingen tvivl om, at alverdens problemer vedrørende direkte undertrykkelse af kvinder, f.eks. vold mod kvinder, omskæring af pigebørn og tvangsægteskaber, allerede i dag gør sig gældende i Danmark og vil gøre sig yderligere gældende fremover. Det burde vi måske koncentrere os mere om i stedet for at tro, at man ved konferencer med deltagelse af ca. 180 landes veluddannede og veletablerede kvinder og et par enkelte mænd kan udrette det, man angiveligt har sat sig for.

På det tidspunkt, da konferencen fandt sted i Beijing, udtalte jeg, at jeg mente, at man rent faktisk gjorde mange kvinder og verdens befolkning som helhed en bjørnetjeneste ved at deltage, fordi man gav udtryk for accept af forskellige landes regimer ved at mødes og diskutere en masse af de forhold, som også her i dag er blevet debatteret fra Folketingets talerstol og bliver debatteret på de konferencer. Der er altid stor uenighed om slutdokumentet, da der jo altid ved sådanne konferencer med så mange modsat rettede synspunkter vedrørende kvinders forhold er mange emner, der skal diskuteres, mange forhold, som gør sig gældende, og mange ord, som de forskellige landes repræsentanter med modsat rettede synspunkter meget gerne vil have med. Resultatet bliver altid mere eller mindre udvandet og uden den påståede forventede effekt, som man siger at man var rejst dertil for at få.

Jeg kan også høre på de forskellige ordføreres indlæg, at man heller ikke er tilfreds med den opfølgning, der har været på det slutdokument, man vedtog sidste gang. Det bliver der såmænd nok heller ikke næste gang, og derfor mener jeg og Dansk Folkeparti, at sådanne konferencer ikke har den effekt, som man gerne vil have de har, at man ikke bør deltage, at man i stedet for bør diskutere de forhold, som skal diskuteres i de fora, der allerede er, og at man ikke bruger tid og mange, mange økonomiske midler på at lave en ny konference.

Jeg kan allerede nu meddele, at da Dansk Folkeparti ikke har været medforespørger til denne forespørgselsdebat, kan vi heller ikke stemme for det fremsatte forslag til vedtagelse og naturligvis heller ikke deltage i den konference, man diskuterer her i dag.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Ebbe Kalnæs som ordfører.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal her redegøre for CD's holdning til denne forespørgsel.

Siden FN startede kvindetåret med den første internationale konference i Mexico i 1975, har man globalt opnået en række resultater i kampen for kvindernes rettigheder, men det er stadig nødvendigt at arbejde hårdt for en sikring af rettighederne og også for en sikring af, at der er en placering i organer og organisationer på et internationalt niveau.

Der er gennem årene vedtaget mange internationale erklæringer om at bekæmpe den diskrimination, der har været, den vold, der har været, m.v., men desværre lever de færreste lande op til det, man skriver under på.

Til trods herfor er internationale konferencer alligevel meget gode, og de har deres berettigelse, fordi det er noget med at synliggøre problemer, det er noget med at holde fast i situationen og blive ved at sætte det på dagsordenen. Selv når indholdet en gang imellem kan være lidt magert, er det alligevel gang på gang med til at lægge pres på nogle af de regeringer og de lande, hvor det står rigtig slemt til.

Det fremsatte forslag til vedtagelse indeholder opfordringer til regeringen om, at man skal sikre implementeringen af vedtagelserne fra FN's verdenskonference i Beijing, og det er vi helt enige i.

De opfordringer, som der gives udtryk for i forslaget, skal vi selvfølgelig følge tæt op. Der